

Sygn. akt IX Ka 1075/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Sędziowie: SO Klaudiusz Senator (spr.)

SO Marcin Chałoński

Protokolant: prot. sądowy Monika Malczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 roku

sprawy M. K.

oskarżonego o przestępstwa z art.279 § 1 kk w zw. z art.278 § 5 kk w zw. z art.278 § 1 kk i w zw. z art.275 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 2 kk przy zast. art.91 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 4 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 119/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. S. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalania oskarżonego M. K. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

sygn. akt IXKa 1075/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013r. skazał oskarżonego M. K. za popełnienie

- ciągu przestępstw z art. 279§1 kk i art. 275§5 kk w zw. z art. 278§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i w zw. z art. 91§1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł.

- przestępstwa z art. 279§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł.

- ciągu przestępstw z art. 279§1 kk i art.13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1kk i w zw. z art. 91§1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł.

- przestępstwa z art. 278§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł.

- ciągu przestępstw z art. 278§1 kk i art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i w zw. z art. 91§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł.

Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 i 2 kk w zw. z art. 33§3 kk Sąd wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 zł. Na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności wskazany w wyroku, zasądził wynagrodzenie na rzecz obrońcy z urzędu i zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi Sądu Rejonowego zarzucił rażąco niewspółmierność (surowość) kary polegającą na wymierzeniu oskarżonemu M. K. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, która to kara w obecnym jej wymiarze pełni wyłącznie funkcję represyjną w stosunku do oskarżonego w sytuacji, w której niższy wymiar kary pozwoli na spełnienie w pełni celów postępowania z uwzględnieniem wielości funkcji pełnionych przez karę pozbawienia wolności, tj. m.in. resocjalizacyjnej, oddziaływania społecznego, prewencyjnej, wychowawczej, a także izolacyjnej. Podnosząc ten zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna.

Skarżący zarzucił rażąco surowość wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wskazując na okoliczności nie mające znaczenia przy kształtowaniu wymiaru tej kary, lecz kar jednostkowych albowiem odnoszące się do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, przyznania się oskarżonego, jego wieku, celów zapobiegawczych i wychowawczych kary, czy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych.

Sąd Rejonowy natomiast prawidłowo przy wymiarze kary łącznej uwzględnił związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami (str. 32 uzasadnienia) należycie uzasadniając wymiar kary łącznej dla oskarżonego.

Zwrócić także należy uwagę, że Sąd Rejonowy należycie rozważył stopień społecznej szkodliwości każdego z czynów oskarżonego i stopień jego zawinienia.

Sąd I instancji przy wymiarze kar jednostkowych uwzględnił już podnoszone w apelacji okoliczności dotyczące niezbyt dużej wysokości szkody wyrządzonej czynami oskarżonego. Zwrócić jednak uwagę, że oskarżony dopuszczając się przypisanych mu czynów miał zamiar dokonać zaboru wszystkich środków pieniężnych, jakie pozostawiły jego ofiary w miejscach, w których dokonywał on kradzieży. Te niezbyt wysokie kwoty stanowiące przedmiot przypisanych oskarżonemu przestępstw wynikają z faktu, że pokrzywdzeni pozostawili w miejscach kradzieży akurat takie kwoty.

Oskarżony dokonując przypisanych mu przestępstw znajdował się już w dojrzałym wieku. Wiek 27-28 lat nie może być uznany za dodatkową okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary. Tym bardziej, że oskarżony otrzymał już ostrzeżenia w postaci uprzednich wyroków skazujących, które zignorował. Tu ujawnia się taka oto okoliczność, że skarżący ignoruje fakt uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i popełnienie

przestępstw przypisanych mu w wyroku w warunkach recydywy. Jest to bardzo istotna okoliczność przy wymiarze kar jednostkowych dla oskarżonego. Okazuje się bowiem, że dotychczas orzekane kary nie odniosły żadnego skutku w stosunku do oskarżonego albowiem powrócił on do popełniania przestępstw.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd prawidłowo potraktował podnoszony w apelacji fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanych mu przestępstw i współpracę z organami ścigania.

Mając powyższe na uwadze należało, na podstawie art. 437§1 kpk orzec, jak w punkcie I wyroku. Dodać należy, że apelacja była oczywiście bezzasadna, gdy już z samej jej treści wynika, że uwzględniona być nie mogła, skoro zawierała przytoczone jednostronnie i ogólnikowo okoliczności na korzyść oskarżonego bez rozważenia całokształtu występujących w sprawie okoliczności decydujących o jej rozstrzygnięciu.

Orzeczenie w punkcie II wyroku dot. zasądzenia na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną oskarżonemu oparte zostało na treści art. 618§1 pkt 11 kpk, art. 619§1 kpk, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. Ust. z 2002r. nr 123 poz. 1058 z późn. zm.), §2 ust.3, § 14 ust. 2 pkt 4, §19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. Ust. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 624§1 kpk w zw. art. 634 kpk w całości zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem nie posiada on dochodów, przebywa od dłuższego czasu w zakładzie karnym.

SSO Klaudiusz Senator SSO Jan Klocek SSO Marcin Chałoński